

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

της Καίτης Χιωτέλλη

Χτυπώ διακριτικά την πόρτα σου.
Δεν θα προχωρήσω παρά όσο μ' αφήσεις.
Αν μ' επιφύλαξη δειλά μισανοίξεις
θα σου πω την πλατιά καλημέρα μου.
Αν μ' οδηγήσεις ένα βήμα πιο μέσα
θα σου πω ευχαριστώ.

Αν μου προσφέρεις μια καρέκλα,
ένα νερό, λίγη άνεση, να δω τα μερικά βιβλία,
ένα καδράκι, ένα μπιμπελό,
θα θεωρήσω τον εαυτό μου ευνοημένο
σα να μου χάρισαν παράσημο τιμής.

Αν πάλι την επίσκεψή μου πεις γιορτή
κι ανθοστολίσεις όλο σου το σπίτι
με την απαντοχή της παρουσίας μου
βάλεις στην πόρτα να με περιμένει
του καλώς ήρθες το φιλί
και το τραπέζι των μικρών σου μυστικών
μπροστά μου πλουσιοπάροχα το στρώσεις,

κι αν ύστερα όλο μεμιάς
σ' ένα περήφανο μετάνοιομα οργιστείς
και λογαριάσεις για βεβήλωση ένοχη
την άδολή μου επίσκεψη
και μ' αποδιώξει αθέλητα
το σκοτεινό σου βλέμμα,
εγώ μονάχα θα σου πω ευχαριστώ
για κάθε βήμα που μου χάρισες
πάνω στην ιερή γη της καρδιάς σου.